

29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΕ' (ΙΓ' ΛΟΥΓΚΑ)

Παραμόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 370 μαρτύρων (†250). Διονυσίου ἐπισκόπου Κορίνθου ἵερομάρτυρος (†171). Φιλουμένου ἀγιοταφίτου ἵερομάρτυρος (†1979).

Τῇχος πλ.δ'. Ἐωθινὸν γ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο Ἱερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ογ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἅγγελους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὅδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἔπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὃστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ τοῦ Μηγαίου γ'.

Ἔχος πᾶς Νη 2

K ^{Νη} — “**υ ν ν ν ν ν ε ν ε κε κρα α ξα προ**

ος σε ε ε ει σα κου ου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
 σον μου Ku ν ν ν δι ι ι ι ε Δι Ku δι ι ε ε
 κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κου ου
 σο ο ον μου προσχες τηφω νη η η τη ης δε η σε
 ε ε ω ω ω ως μου Δι εν τω κε κρα γε ε
 ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο ο ον μου
 Nη Ku ν ν ν δι ι ι ι ε
K Nη α τεν θυν θη η τω η προ σε ε εν χη η
 η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου Δι ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
 οω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε δι ι ι νη
 η η ει σα κου σον μου Ku ν ν ν δι ι ι ι ε

Στιχολογία ύπὸ Μανουὴλ Πρωτοφάλτου

H Nη ου Ku ν δι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και
 θυ ν ραν πε δι ο χης πε δι τα χει λη μου
M Nη η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λογους πο

νη ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
 τι ι αις
Nη
 Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι
 αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε κλεκτων α αν

 των
Nη
Π αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
 λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
 την κε φα λην μου
Nη
O τι ε τι και η προ σεν χη μου εν ταις εν δο
 κι αις αν των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
 τρας οι κρι ται αν των
Nη
A κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
 θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
 ε σκορ πι σθη τα ο στα αν των πα ρα τον A
 δην
Nη
O τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μουν ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
 χη ηνμουν

Φ
 ν λα ξον με α πο πα γι ι δοςης συ νε στη
 σαν το ο ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
 με νων την α νο μι αν

Π
 ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα
 ζη δτω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω

Φ
 ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κραξα φω
 νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη

E
 κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ινμουν

την θλι ψινμουν ε νω πι ον αυ του α παγγελω

E
 ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ εγ νως τας τριβουςμουν

E
 ν ο δω ταν τη η ε πο ρεν ο μην ε κρυ
 ψαν πα γι δαμοι

K α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε **v** **δ2**

A πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω αν την ψυχηνμουν **v** **δ2**

E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πις μουμε ρις μου ει εν γη ζω αντων **v** **δ2**

P ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα **v** **δ2**

P ν ν σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με **v** **δ2**

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν ν περ ε με **v** **δ2**

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

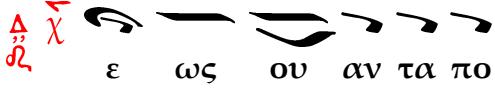
Στίχ. α. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου **Δ** **δ2** του ε ξο μο

λο **χ** γη σασθε τω ο νο μα τι σου **v** **δ2**

E σπε ρι νον ν μνον και λο γι κην λα τρει ει ει

αν σοι χρι στε προ σφερο μεν **v** **δ2** ο ο τι ην δο κησας του

ε λε η σαι η μας δι α της α να στα α σε ε ως **v** **δ2**

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,

K^{Nη}

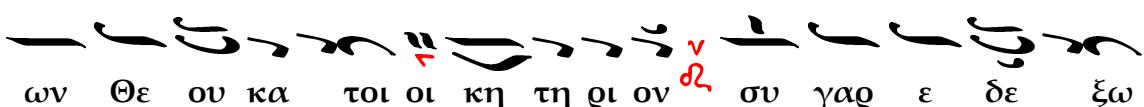
α πο του προ σωπουσου

λε η σαι η μας δι α της α να στα α σε ε ως

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέχραξά σοι, Κύριε· Κύριε,

X^{Nη}

ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον

πρω ω ω τη α φε σιν α μα ρτι ων δι α της α να στα α

Ἐτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὕτα σου προσέχοντα

O^{Nη}

γεν νη θεις επ ε σχα των δε των χρο ο ο νων ο αν τος

εκ της α πει ρο γα μου σαρ κω θεις βου λη η σει σταυ
 ρω σιν θα να του ν πε μει νε και τον πα λαι νε κρω θεν τα
 αν θρω πον ε σω σε δι α της ε αυ του ου α να στα α
 σε ε ως

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται;
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν βου λη

Tην εκ νε κρων σου α να στασιν δο ξο λο γου μεν

 χρι στε δι η η η ης η λευ θε ρω σας Α δα μι αι ον

 γε ε νος εκ της του Α δου τυ ραν νι δος βου λη και ε

 δω ρη σω τω κο σμω ως Θε ος ζω ην αι ω νι ον

 και το με γα ε ε λε ε ος βου λη

Στίχ. Σ'. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε.
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου,
 ηλ πι σεν η ψυ

χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον βου λη

Δο ξα α σοι χρι στε Σω τηρ γι ε Θε ου μο νο γε νες

 ο προ σπα γεις εν τω σταυ ρω και α να στας εκ τα α

φουντρι η η με ε ρος

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ι ον

Σ ε δο ξα ζομεν Κυ ρι ε τον ε κου σι ως δι η

μας σταυρον υ πο μει ναντα και σε προ σκυ νου ουμεν παν το

δυ να με Σω τηρ μη α πορ ρι ι ψης η μας

α πο τον προ σω που σου αλλ ε πα κου σον και σω

σον η μας δι α της Α να στα σε ω ως σου φι λα αν

θρωω πε

καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια γ'

Ο ἐξ ὑψίστου κληθείς. Ἡχος Βου ξ

Στίχ. η. Ὄτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τον Ισ ρα ηλ εκ

πα σω ωντων α νο μι ων αν το

Φ ω το φα νει ει αις σα φως πε πυρ σεν με ε νος

παμ μα καρ πα ρα μο νε το θει ει πνευματος σκοτος

βα θυ τα τον τε λει ον α πε βδε λν ξω πο λν θε

ι ι ας και ην ην το μο λησας εν θε το λα βο με

νος και ρη παν ολ βι ε προς τα προ κει με να σκαμ
 μα τα γενναι ο φρονως και νι κη φορος ο φθειεις κα
 τε βαλες τον α λα ζο να και πο λε μι ον παντων
 βρο των με γα λυ νων Χρι στον ον ι κε τευ ε
 σω ω ωσαι και φω τι σαιταςψυ χας ημων

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ τον παν τες οι λα οι
 Ι α των πα αν των Θε ον και Βα σι λε ε α
 δη μον πο λυ α ριθ μον κα τα α σφατ το με νον κα τα
 νο η σας Πα ρα μο νε τω θει ω ζη λω ο λως ε
 θε ελ χθης και α α νε βο η σας Χρι στη δηλος γνη σι
 ος ν πα αρ χω παν το τε γνω τε πα ρα νο μοι τυ ραν
 νοι και ως αρ νι ον α κα κον θυ ε σθαι νυ νν αυ το
 κλη τος πα ρε γε νο μην μη ρν μελ λε τε θυ μα δε
 κτον τω τυ θεν τι σαρ κι δι ε με Ε κρ σι ι
 ι ως τη γε νε σθαι κα τε πει γομαι

Στίχ. Ι. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια ε
χ

του Κυ ρι ου Δ χ με ε νει εις τον αι ω να ε
Τ η ε πτα ρι ιθ μω τι μω με νος δε κα α δι ε
τρι πλη τε ο τι μι ος ε κα τον τα δι χο ρος των ε
Α θλο φο ρων πο λυ θε ον Δ κα θει λε πλα νην π α ρα
νο μ8 8ν των δι α α της πι στε ως μεθ 8 ε στε
φα νω σαι α γω ω νι σα με νος γεν ναι ο φρο νως
Πα ρα μο νε Δ και ται χο ρει αις των Α σω μα των χαι
ρων η ριθ μη σαι μεθ ων δυ σω πει πα σης θλι ψε ως
και πει ρα σμων λυ τρω θη ναι η μας Δ τ8ς σε α
νευ φη μ8 8ν τας Δ και γνη σι ως μα κα ρι ζον τας ε

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἢχος Δ Νη Ω

Δ Νη ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω
Πνε ε ε εν μα α α α τι
Κ Νη αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω νω ω να α α μην **υ**
Ο Δι Ba σι λευς των ου ρα α α νω ων δι α
φι λα α αν θρωω πι ι ι αν ε πι τη ης
γης ω ω ω ω φθη και τοιςαν θρω ω ω ποι οις συ
να νε ε ε στρα α α α φη **υ** εκ Παρ θε
ε ε ν8 γαρ α α γης σαρ καπροσ λα α α βο με ε
νος και εκ ταν της προ ε ελ θων με τα της προ οσ λη η
η η ψε ε ε ε ως **υ** ει εις ε ε στι ι Υι νι ος **υ**
δι πλους τη ην φυ ν ν ν ν σιν αλλ ου την ν ν
πο ο ο ο στα α α α σιν **υ** δι ο τε ε λει ο
ον αν τον Θε ε ον και τε λει ο ο ον αν θρωω πον
α λη θως κη ρυ ν ν ν ν υτ το ο ο ο ον
τες **υ** ο μο λο ο γου ου ου μεν Χριστον τον Θε ο ο ο ον
η η η η μων **υ** ον ι ι ι κε τε ευ ε μη η τερ
α νυ ν ν ν φε ε ε ευ τε **υ** ε λε η θη ναι τας
ψ χα ας η η μω ω ω ων **υ**

* * *

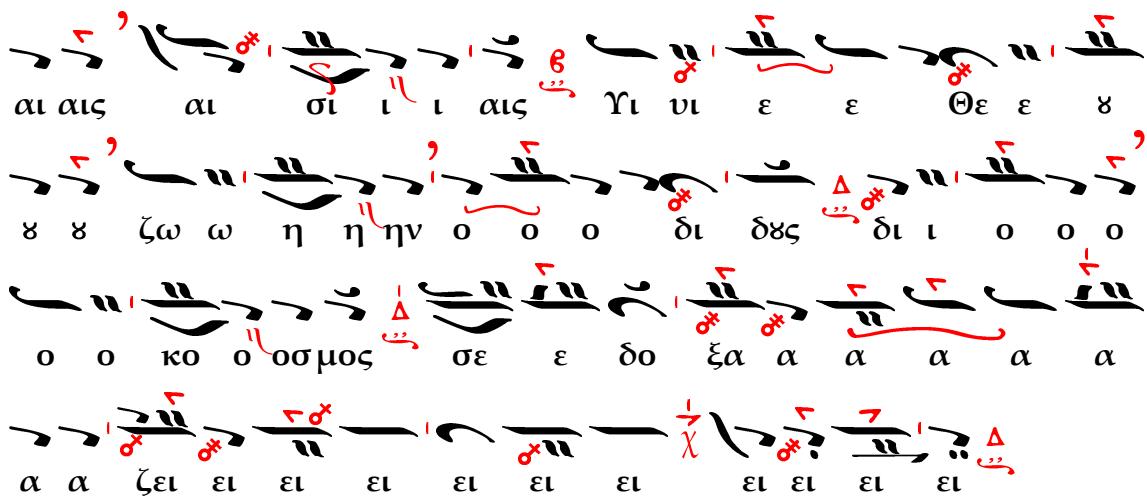
Εἰσοδος. Ό προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γίὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ὕχος Δι-θ-

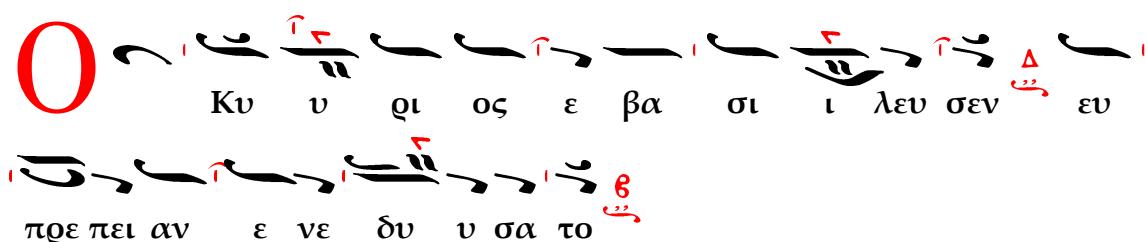
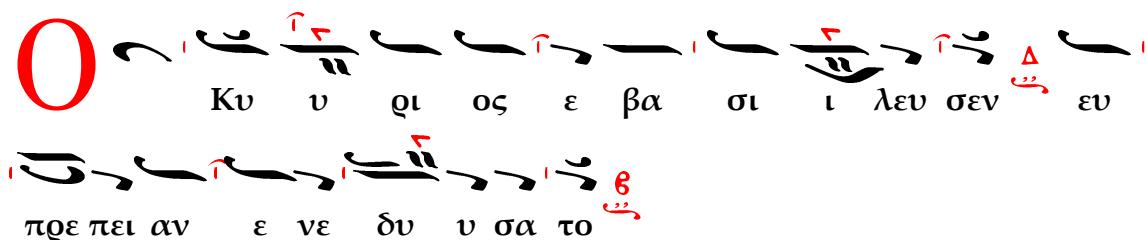
Φως ι λα α ρο ο ον α γι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τα
 8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 8 χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ ν ν ν σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 ν ν μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις ν ν μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

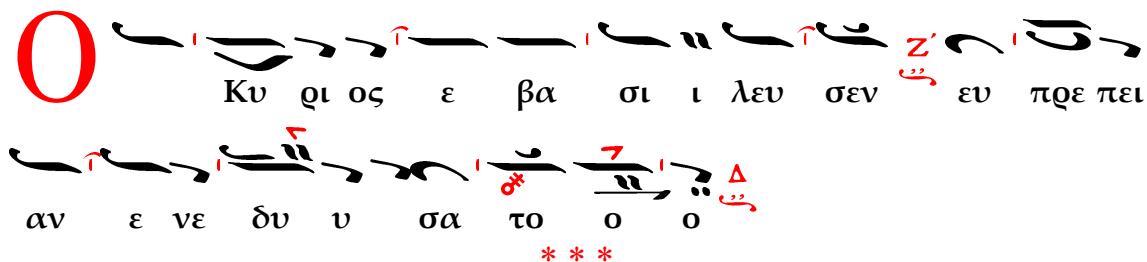
Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἡχος Ἀτθαί θεοῖς

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἵτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Είτα ό διάκονος (ἢ ό ιερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ό δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Είπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,

έπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου,
έπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων,
ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας,
ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν
δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ
ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων
τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ
καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ
ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο Ἱερεύς: Ὄτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτη ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εῖτα διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἔπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ὁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ὁγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱερεὺς ἐκφώνως:

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ὁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Οἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Οἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν:

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ὁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

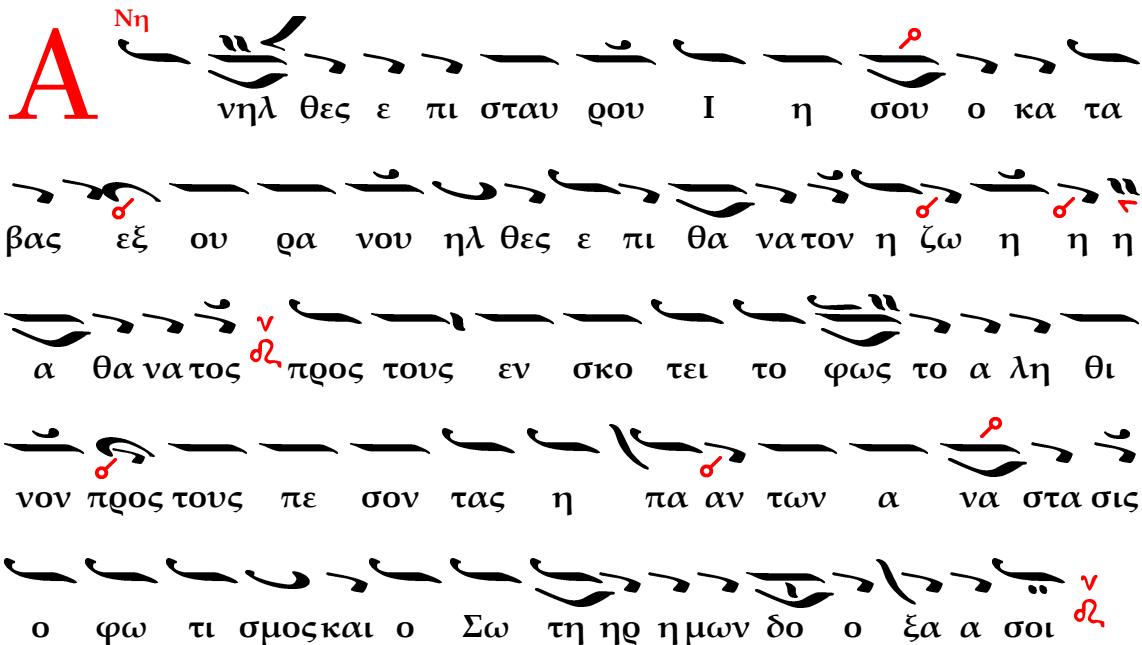
Ο χορός: Ἄμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Αναστάσιμον.

Ἄχος Πᾶν Νη 2

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἄμήν,

τὸ δὲ Ἄμήν ἐστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεργασατο

οἱ στον δοξολόγησον τὸν αὐτὸν τα εκ νε

κρωνψυ χην καὶ σω μα γαρ αὐτα λα βων τω πα θει απ

αλ λη λων δι ε τε με της α χραν του μεν ψυ χης εν

Α δη κα τελ θου ου σης ον και ε σκυλευ σε τα φω

δε δι α φθο ραν ουκ οι δε το α α γι ον σω μα

του Λυ τρω του ου των ψυ χω ων η μων

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, Δ χ η τις οὐ

οὐ σα α λευ θη σε ται δλ

Ψ αλ μοις και ν ν υμνοις δλ δο ξο λο γου μεν

χρι στε την εκ νε κρων σου α να στα σιν δλ δι ης η

μα ας η λευ θε ρωσας της τυ ραν νι ι δος του Α

δου δλ και ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι ω νι ον

και το με γα ε ε λε ε ος δλ

Στίχ. γ'. Τῷ οἶκῷ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, Δ χ εις μα κρο

ο τη η τα η μερων δλ

Ω Δε σπο τα των α πα α αντων δλ α κα τα

λη πτε ε ποι η τα ου ρανου και γης δι α σταυ ρου πα

θων ε μοι α πα θει α αν ε πη γασας δλ τα φην δε κα

τα δε ξα μενος και α να στας εν δο ξη συ να νε στη

σας τον Α δαμ χει ρι παν το δυ να μω δλ δο ο ξα

τη ση τρι η με ε ρω ε γερ σει δι ης δε δω ρη

σαι η μιν την αι ω νι ον ζω ην και ι λα σμον α μαρ

τι ἀν ως μονος ε εν σπλααγχνος ^ν
^{δω}

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ἄχος πᾶς Νη 2

Δ ^{Nη} ο ο ξα Πα α τρι ι ι και γι νι ω και α γι ω
 Πνε ε ε εν μα α α α τι ^ν
 Κ ^{Nη} αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας
 των αι αι ω ω νω ω να α α μην ^ν
 Α ^{Nη} νυ νμ φε εν τε Παρ θε ε ε νε ^χ η τον
 Θε ο ο ον α α φρα α α στως συλ λα βου
 ου ου σα α σα α αρ κι ^ν Μη τηρ Θε ου ου ου
 του ου ν ν ν ψι ι ι ι ι στου ^{Νη} σων ι κε των πα
 ρα α α κλη η ησεις δε χου Πα να α α α μω ω ω
 ω με η πα σι χο ρη η γου ου ου σα α κα θα ρι
 σμο ο ον τω ων πται αι σμα α α α των ^{Δι} νυν τας η μων
 ι κε ε ε σι ι ι ας ^χ προ σδε ε ε ε χο ο με
 ε ε νη ^χ δν σω ω ω ω ω ω ω πει ει

Πα σω
 θη η η ναι πα α αν τα ας η η μα
 Νη α ας

**Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ
 Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ δῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
 (τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἑῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο Ἱερεύς: Ὁτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεού καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

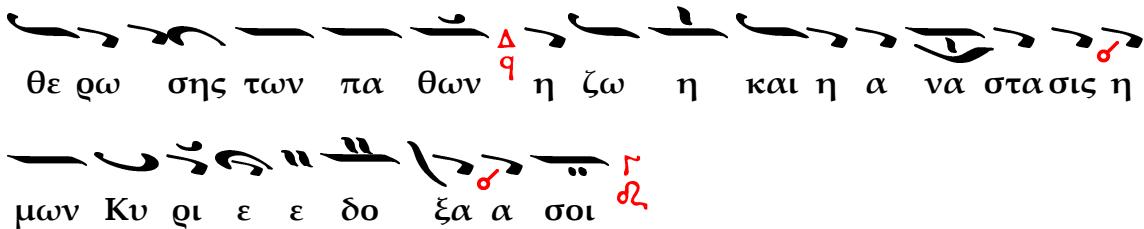
Ο χορός: Ἄμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἔχος Γα

Eξ ν ψουςκα τηλ θες ο ο Eu σπλαγχνος τα φην
 κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον i να η μας ε λευ

 θε ρω σης των πα θων **ϙ** η ζω η και η α να στασις η
 μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι **ϙ** **ϙ**

Δόξα. Και νῦν. Θεοτοκίον.

O δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
 σιν υ πο μει να ας α γα α θε **ϙ** ο θα να τω τον θα
 να τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα
 ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου **ϙ** δει ξον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
 σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον **ϙ**
 * * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια,
ἔδει δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία.

Ο διάκονος: Σοφία.

Ο ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ο ιερεύς:

Ο ων εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ δρθιοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (**ἢ** μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο ιερεύς: Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης:

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν

Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Οἱ ερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, δό Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Οἱ ερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ λαός· Ἄμην.

* * * * *